

نامه‌های رسیده

«بسمه تعالی»

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت نویسنده داستان علمی تخیلی بیستمین کسوف قرن آخر !!! امیدوارم که کسوف در هیچ زمینه‌ای بر شما اثر منفی نگذاشته باشد! این نامه را برای بیان یکی دو مطلب که فکر می‌کنم هم لازم است و هم جالب برای شما می‌نویسم که امید دارم مورد توجه شما قرار بگیرد. اولین مورد این است که شما در نوشته خود بیان کرده بودید که «ظاهراً آلن هیل (نه هیل باب) به ایران آمده و تلاشهای هیأت‌های اعزامی برای پیدا کردن وی به جایی نرسیده و ...»^(۱) خوشبختانه باید بگویم از شانس‌های من و بعضی از بچه‌های شهید بهشتی و فرزندگان بروجرد داشتیم توانستیم آلن هیل با آن دنباله‌یونی‌اش (راک بوش و داک بیسیکر محققان سفینه سوهو و راسل شوایکارت فضانوردی که ۵ دقیقه در فضا راهپیمایی کرده بود) را در یک همایش در منطقه‌ای از صورت فلکی ایران به نام «خرم‌آباد - NGC» کشف کنیم و نام خودمان را روی او و هیأت همراهش بگذاریم! مطلب دوم که بیان‌ش برای من کمی سخت است؛ گلایه و انتقادی است نسبت به خوش مزگی‌های شما که در نوشته‌تان موج می‌زند مثلاً در جایی گفته بودید که «در بالای تپه یک دانشمند ایرانی داشت یک دستگاه عجیب و غریب را نصب می‌کرد... بعدش هم اسپین‌های کروموزوم الاغ جا به جا می‌شود و در این وسط مرغ بدبخت ...»^(۲).

حال آنکه فکر می‌کنم که شما آن شخصیت یا به قول خودتان آن «آقاهه» را به درستی نشناخته‌اید. ایشان جناب پروفیسور چگنی بودند که در دنیا اولین دستگاه موتور پلاسما را اختراع کرده و به اسم خود ثبت نموده‌اند و هم‌اکنون هم رئیس مرکز تحقیقاتی لیزر و پلاسما ایران هستند و مشغول تحقیق درباره بُعد چهارم (بعدی که زمان هم در آن دخالت دارد) و ان شاءالله اثبات این مطلبند. و آن دستگاهی که شما چیزی از آن سر در نیاوردید ثبت‌کننده تغییرات امواج گرانشی خورشید در موقع کسوف به وسیله پلاسما بود و فکر نمی‌کنم آن سخنها لایق این شخصیت علمی بزرگ و کارهای علمی او باشد حتی در حد شوخی.

نکته دوم این بود که شما گفته بودید «این بروجردیها باید مردم جالبی باشند چون به ما نگاه می‌کردند شاید فکر می‌کردند که ما کسوف هستیم و ...»^(۱) در این مورد باید بگویم که برآستی وقتی داشتم این مطلب را می‌خواندم به هوش شما غبطه خوردم و هزاران بار احسنت گفتم! چون فهمیده بودید مردم بروجرد مردم جالبی هستند و کم‌نظیر که بزرگانی همچون آیت‌اله العظمی بروجردی، علامه بحرالعلوم، مرحوم دکتر زرین‌کوب، دکتر سیدجعفر شهیدی، صامت بروجردی، استاد اوستا و پروفیسور چگنی و از این دست علمای علم و دین را تحویل جامعه داده‌اند که همگی آنها هر چه علمشان افزون گشت غرورشان کمتر شد و فکر نمی‌کردند چون دیگر به جایی رسیده‌اند عالم دهرند و می‌توانند هر چه که بخواهند به هر کس بگویند. به هر حال امیدوارم که هیچ وقت در زندگیتان به خاطر قلم شخصیتی را - حتی به نظرتان عامی - نفروشید.

امیدوارم که این مطلب را به عنوان جوابیه این جانب در مجله سمپاد چاپ گردانید.

به امید دیدار شما - مصطفی خسروی

سوم ریاضی شهید بهشتی بروجرد و مدیر انجمن نجوم ابوریحان

بسمه تعالی

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت جناب آقای دکتر اژه‌ای این یک نام سرگشاده است به فردی که لطفش بیشتر نصیب بچه‌های شهرهای بزرگتر مانند تهران، اصفهان و ... می‌شود و ما در این گوشه چون یتیمان به انتظار فرجی طولانی می‌نشینیم. نمی‌دانیم از کجا و چگونه مشکلات خودمان را بیان کنیم. مشکلاتی را که اگر با مدیر و مسئولین مدرسه در میان

بگذاریم بعد باید منتظر دریافت الطاف بیدریغ آنها در مسائل ارتباطیمان باشیم.

اینها همه حرف نیست می‌توانید تحقیق کنید و هر چه را که ناحق بود نپذیرید. ما باید همیشه افسوس روابط خوب مدیران و بچه‌های مدارس سمپاد را در دیگر شهرها بخوریم. باور کنید اگر دست مدیر مدرسه به نویسندگان این نامه می‌رسید همه آنها باید ادامه رفتن به مدرسه تیزهوشان را به گور می‌بردند. مشکل را با آنها در میان می‌گذاریم حکایت فرج امام زمان را می‌گیرد. از طریق اولیاء و بزرگترهای خود در میان می‌گذاریم اهمیت نمی‌دهند. هنگامیکه می‌گوئیم با سمپاد در میان می‌گذاریم بسیار راحت می‌گویند بگذارید مسأله‌ای ندارد. و بعد هنگامیکه نامه‌ای برای شما فرستاده می‌شود (سال هشتم شماره ۲) بسیار عصبانی شده و در جلو «جمع و در صف» به بچه‌ها می‌گویند مشکلات را با ما در میان بگذارید احتیاج به فرستادن نامه نیست و حکایت «امان از حرف مردم» می‌شود. می‌گوییم: معلم شیمی به بچه‌ها اهمیت نمی‌دهد از تخته برای نوشتن مطالب مهم استفاده نمی‌کنند جواب نمی‌دهند. ما نیاز به معلمهای با سابقه و پرتجربه داریم، نه دبیرهای تازه کار. وضعیت جوابگویی مسئولین مدرسه به مشکلات بسیار بد است. حتی والدین ما می‌ترسند که حضوراً به مدرسه رفته و اعتراض کنند چون عواقب بسیار بدی در انتظار ما خواهد بود. ای کاش شما در اینجا رابطی داشتید تا ما راحتتر و سریعتر جواب مشکلاتمان را دریافت می‌کردیم و آنها اینقدر دلهای ما را آزار نمی‌دادند و اینقدر بی‌پروا با والدین ما از طریق تلفن صحبت نمی‌کردند که بیایید مدرسه و بعدگوشی را قطع کنند. لطفاً به یاری این افراد دلشکسته برسید.

جمعی از شاگردان دبیرستان تیزهوشان «دخترانه»

۷۸/۹/۲۷

استعدادهای درخشان: رابطی بهتر از صندوق پستی برای عزیزان ما نیست. امیدواریم احترام متقابل و درک متقابل در مراکز سمپاد بتواند مشکلات را قبل از اینکه به ما ارجاع شود در محل حل کند. البته مدیران مراکز در بسیاری موارد به خاطر کم لطفی‌های خارج از حوزه سمپاد امکان برآوردن حقوق طبیعی عزیزانمان را ندارند.

«بسمه تعالی»

با سلام خدمت دست‌اندرکاران تهیه مجله استعداد‌های درخشان

لطفاً یک نسخه از مقاله «دستگاه طراح و طرح مدار چاپی روی فیبر» و نیز یک نسخه از مقاله «رسام "پلاتر"» که در مجله شماره ۲۶ مربوط به تیر و شهریور ۱۳۷۷، در قسمت پژوهشگران جوان به چاپ رسیده بود را برایم به آدرس مرکز استعداد‌های درخشان، شهید بهشتی بابل پست فرمایید. لطفاً نامم را

روی پاکت قید بفرمایید.

با تشکر - محمد مشاقی طبری

دانش‌آموز اول دبیرستان شهید بهشتی بابل

استعدادهای درخشان: از آنجا که این درخواست‌ها زیاد است، ضمن احترام به عزیزانمان متأسفانه به خاطر محدودیت‌ها امکان ارسال نسخه‌ای از مقالات معرفی شده در بخش پژوهشگران جوان وجود ندارد.

به نام خدا

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت آقای اژه‌ای

انشاءا... که حالتان خوب باشد، من و همه بچه‌های کلاس اول مدرسه شهید هاشمی‌نژاد مشهد (راهنمایی) آرزوی زیارت شما را داریم شاید تا به حال یک کلاس اولی برای شما نامه نوشته باشد و اگر هم نوشته‌اند بسیار محدود بوده‌اند. اما هدف اصلی من از نوشتن این نامه یک درخواست یا یک سؤال است:

من از شما درخواست دارم که مجله‌ای که آن را چاپ می‌کنید را به صورت مقطعی چاپ کنید یعنی برای هر مقطع (راهنمایی - دبیرستان - پیش‌دانشگاهی) مجله خاصی را به چاپ برسانید. البته من از مجله کنونی شما ناراضی نیستم اما فکر می‌کنم مطالب آن کمی برای ما سنگین است. آخر خودتان بگویید بخش‌هایی مانند گفتگو با نفر اول کنکور سراسری یا تجربه‌ای در آموزش پیش‌دانشگاهی برق و کامپیوتر به چه درد ما می‌خورد؟

از شما می‌خواهم این درخواست را منعکس کرده و به من پاسخ دهید در ضمن در صورت امکان این نامه را به صورت کامل چاپ کنید. با آرزوی توفیق بیشتر برای شما

ب.م. از شهید هاشمی‌نژاد مشهد

۷۸/۱۱/۱۳

استعدادهای درخشان: ب.م. عزیز، مجله استعدادهای درخشان مربوط به خانواده سمپاد است، خانواده سمپاد یعنی دانش‌آموزان راهنمایی، دبیرستان، پیش‌دانشگاهی، دانش‌آموختگان سمپاد، اولیا، معلمان و مدیران مراکز. همین قسمت که برای شما مطلوب نبوده است، با استقبال دیگر عزیزانمان روبرو شده است. البته اگر امکان چاپ به صورت مقطعی را داشتیم دریغی در این امر نبود.

بنام خدا

استاد گرانمایه جناب آقای دکتر اژه‌ای

با سلام و عرض خدا قوت به شما و همه آنها که در سالهای گذشته و نیز در آغاز سال تحصیلی

جدید یکبار دیگر کمر همت بسته‌اید تا عزیزان گرانقدری را که بدست شما و همکاران گرامی‌تان سپرده شده‌اند و قطعاً در «سهل انگاری نسبت به آنها در مقابل خدا پاسخگو هستید» به سر منزل توانمندی علمی و پابندی انسانی رهنمون باشید. خسته نباشید.

... سپاسگزاریم خدای بخشنده را که استعدادی برتر به فرزندانمان ارزانی داشت و این احساس مسئولیت را نیز در وجود ما بودیعت نهاد که به یاری و شکوفایی آن همت گماریم و شرایطی برایمان فراهم آورد که بداشتن مسئولینی دلسوز سرافراز گردیم، مسئولینی که در جستجوی خویش «از خار مغیلان دل به دلهره نمی‌سپارند و باور به تردید نمی‌گشایند...»، که به این شکرانه‌ها پیروزمان خواهد داشت، انشاء... .

الهام از یاد داشت شما در آخرین شماره مجله استعداد‌های درخشان و زیر عنوان «ایمان بیاوریم به توانمندی» ما را که اولیاء چند تن از همان چهره‌های عزیز در مرکز آموزشی شهید بهشتی ... هستم بر آن داشت تا بدینوسیله ضمن عرض سلام و ابراز ارادت به همه دست اندرکاران این خدمت ارزنده به نیروی برگزیده میهنمان که به عبارتی سرمایه ملی می‌باشند، برای آنکه از امکانات موجود (ولو همراه با کمبودها) این مرکز و زحمات دست اندرکاران سمپاد هر چه بهتر بهره برداری شود، آگاهیه‌ها و پیشنهادهایی را تقدیم کنیم. امید است با عنایت به آنها در رسیدن به اهداف مشترکمان گامی برداشته باشیم:

۱- همچنانکه آگاهید، مدیریت مدرسه راهنمایی و دبیرستان این مرکز با یک نفر است، ایشان در اصل مدیر مدرسه راهنمایی و اصولاً از همکاران فرهنگی مقطع راهنمایی هستند و به همین دلیل توانایی اعمال مدیریت قوی در سطح دبیرستان ندارند و باصطلاح، دبیران دبیرستان خط ایشان را نمی‌خوانند، بنابر این بعضی از دبیران آنچنانکه باید و می‌توانند، احساس مسئولیت نکرده در سطح و تلاش راضی‌کننده‌ای برای دانش‌آموزان کار نمی‌کنند. از دیدگاه ما انتخاب و نصب فردی با شخصیت قوی از سطح دبیرستان برای هر دو مقطع (اگر فعلاً انتصاب دو مدیر امکان‌پذیر نیست) که ضمناً مدیر، دلسوز و متعهد باشد نه تنها این مشکل را رفع بلکه بطور طبیعی سطح مدرسه راهنمایی را نیز ارتقا خواهد بخشید.

از جمله موارد منفی تبعات این ضعف بعنوان نمونه، تدریس دروس اصلی و مهم مانند ریاضی و فیزیک در حد رفع تکلیف، غیبت‌های نسبتاً قابل توجه و زدن سر و ته کلاسها از نظر زمانی، برخوردهای تند و نادرست و تحقیر آمیز با دانش‌آموزان می‌باشد که با وجود تذکرات مکرر به مدیریت محترم و حتی انتقادات کتبی دانش‌آموزان (با انداختن نامه در صندوق انتقادات) و انتقال آن به افراد مربوط

متأسفانه بدلیل ذکر شده ره بجای نبرده است.

۲- مدت زمان تدریس درسهای اصلی و مهم تا آنجا که با مدارس مشابه شهرهای دیگر (و نه حتی تهران) مقایسه کرده‌ایم کمتر از حد معمول آنهاست و تقریباً در حد مدارس معمولی دولتی است و نه حتی در حد مدارس غیر انتفاعی جدی و کیفیت تدریس که بماند! البته این مورد در جلسه انتخاب نمایندگان انجمن اولیاء و مربیان مطرح شد که مدیر محترم از پاسخ طفره رفت.

۳- بدون قصد قبلی طرح کمترین شائبه سوء استفاده‌ای در این زمینه و تنها در جهت: الف) ایجاد احساس مسئولیت و درک وظیفه پاسخگو بودن در کلیه زمینه‌های اختیارات و امکانات در اختیار مدیریت که نه فقط امور مالی را شامل می‌شود. ب) رفع هرگونه سوء تفاهم احتمالی که بیشتر اولیا از این بابت در ذهن خود دارند ولی بدلیل‌های گوناگون از جمله رو در بایستی و ترس از عکس‌العملهایی که اثر منفی روی فرزندان‌شان بگذارد از طرح آن خودداری می‌کنند. ج) ایجاد احساس همکاری بیشتر در جهت کمکهای افزونتر مالی در صورت نیاز مدرسه و تمکن هر یک از اولیاء، ارائه گزارش کامل و دقیق و ریز مالی به اولیا به هر صورت مقتضی از طرف مدیریت مرکز را بدون هیچ تردیدی ضروری می‌نماید.

۴- از آنجا که در جای جای صفحات گرامی نامه «مجله استعداد‌های درخشان» احساس علاقمندی و عشق به مسئولیتی که بعده گرفته‌اید بخوبی مشهود است و این همه ما را موظف به سپاسگزاری و قدردانی می‌نماید. با درک طبیعی بودن بعضی کمبودها و عدم توقع بیش از حد توان سازمان تقاضا می‌نمائیم با توصیه‌ها، راهنماییها، کنترلها و ارزیابی‌های بیشتر و مستمرتر در مراکزی نظیر این مرکز که بویژه در آغاز راهند اساسی پی ریزی شود، دست اندرکارانشان با درک عمیقتری از مسئولیت بسیار مهم و مؤثر در سرنوشت میهن اسلامی خود (بدلیل در اختیار داشتن برگزیده‌ترین نیروی فکری جامعه خویش که مهمترین بخش سرمایه ملی است) از امکانات موجود مسئولانه و مجدانه و ... خلاصه عاشقانه و نه حتی مسئولانه بهره گیرند- که متأسفانه عملاً حتی از امکانات موجود در حد وظیفه نیز بهره گیری نمی‌شود و فقط کارها در حد رفع تکلیف است و به نمونه‌هایی اشاره شد. با شد که بتدریج ارزشها و معیارهایی منطبق با اهمیت و آینده‌سازی این مراکز، غالب و مورد عمل واقع گردند تا در آینده روندی روبه رشد خود بخودی و سازمان یافته، داشته و نیازمند پالایش و تغییر و تحولات و ... های تکان دهنده و اجباری نباشد.

جناب آقای دکتر اژه‌ای، لازم می‌دانیم روی این دیدگاه انگشت بگذاریم که حیف است این نیروهای برگزیده و باارزش جامعه‌مان دست کم گرفته شوند (نیروهایی که بخش قابل توجهی از توان و

با عرض یوزش و ادب، چند تن از اولیاء دانش آموزان مرکز شهید بهشتی ...

بیست دوم یهمن ۷۸

ب- در مورد ساعات تدریس در مراکز جدول مشخصی وجود دارد که مراکز موظف به رعایت آن هستند البته فوق برنامه‌ها در مراکز یکسان نیست.

د- امیدواریم در صورت ادامه حیات سازمان به شکل موجود، بتوانیم کماکان در تحقق این درخواست موفق باشیم.

□ ایران، یکی از مراکز سمپاد: شیما احمدی □ بروجرد، سیداحمد رضا خوشبین (دو نامه مفصل) □ بوشهر، جمعی از اولیاء مرکز □ تبریز، مرکز راهنمایی شهید مدنی :ک. کریمی زاد □ تهران، ولی دانش آموز مرکز علامه حلی / دبیرستان شهید ایمانی : محمد سبزواری □ سبزوار، مرکز فرزنانگان : دانش آموز خ. س. □ سنندج، مرکز شهید بهشتی : هیرش

□ شیراز، دانش آموز مرکز فرزنانگان / ولی یکی از دانش آموزان دبیرستان □ کرج، ولی دانش آموز از شهید سطلانی / همکاران مرکز فرزنانگان □ مشهد، مرکز فرزنانگان : مهسا صاحب الزمانی / ولی یکی از دانش آموزان مدارس ابتدایی (!!!!) و راهنمایی شهید هاشمی نژاد □ همدان، یک فرهنگی دوستدار سمپاد / نماینده یکی از کلاسهای مدرسه راهنمایی علامه حلی .